

نگاهی به جایگاه دهکده‌های گل در صنعت گل و گیاهان زینتی کشور

محسن کافی

عضو هیئت علمی وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری و مشاور دفتر گل و گیاهان زینتی معاون امور باغبانی
وزارت کشاورزی

ایران با دارا بودن ۳۰۰۰ هکتار سطح زیر کشت گل و گیاهان زینتی چیزی نزدیک به $\frac{۱}{۴۰۰}$ سطح زیر کشت گل و گیاه جهان را به خود اختصاص داده است این موضوع سبب می‌گردد تا همواره این انتظار معقول که $\frac{۱}{۲۰۰}$ ارزش گردش پول در بخش صادرات و واردات جهان که بیش از ۲۰ میلیارد دلار است با تولیدات مطلوب در این بخش به کشور وارد شود. در حال حاضر بعلت عدم وجود تداوم و کمیت تولید در طول سال و عدم احراز بعضی از شاخص‌های کیفی رقم صادرات کشور با این رقم فاصله فاحشی داشته باشد بطوریکه آمارهای رسمی سال ۱۳۷۸ نشان از ۲ میلیون دلار صادرات در بخش گل و گیاه دارد این ضعف که ناشی از عدم وجود بهینه بسیاری از نهاده‌ها و امکانات تولید از جمله سازه‌های گلخانه‌ای، کود و سم و غیره دانش فنی پایین و عدم توانایی مالی در بخش می‌باشد با عدم وجود سیستم مدون بازاریابی و بازاریابی محصولات بیش از پیش سدی در برابر توسعه صادرات گل و گیاه گشته است. دهکده‌های گل و گیاهان زینتی با هدف ساماندهی نظام تولید و عرضه محصول یکی از راهکارهای در دست مطالعه اصلاح ساختار تولید بخش اجرا می‌باشد. در این میان مطالعات فاز صفر دهکده گل محلات نشان داد که در منطقه فوق با حدود ۷۰۰ هکتار گلکاری می‌توان با شفاف نمودن رسالت خدمات رسانی بعد از برداشت گل از جمله توسعه سردخانه‌ها و انبارهای کنترل شده، ایستگاه هواشناسی کشاورزی، سالن حراج و نمایشگاه تولیدات منطقه رسالت اطلاع رسانی قدم مهمی در کاهش ضایعات تولید گل منطقه که در حال حاضر بصورت سنتی مدیریت می‌گردد، داشته باشد. بعبارتی در مواردی دهکده‌های گل به جای توسعه تولید متمرکز که خود جای بررسی عمیق‌تر و طولانی‌تر دارد می‌توانند مراحل بعد از برداشت گل از جمله بازاریابی و بازاریابی محصول را بر عهده داشته باشند. در این مقاله هدف بر این است تا دهکده‌های گل از نقطه نظر فنی و اقتصادی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد و میزان دستیابی به این هدف که کاهش ضایعات گل به معنی افزایش تولید بدون صرف نهاد هاست به بوته ارزیابی قرار داده شود.